

Uitleg en verkondiging vanuit Genesis 9:8-17 en Marcus 1:9-15

*(ds. Simon Dingemans, 18 februari 2024, Buurkerk Noordwijk.
Bevestiging van ambtsdragers)*

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,
Hebben u en jij dat ook wel eens: dat je een hele lap tekst hebt gelezen en dan denkt: wat staat er nou eigenlijk?...Sommige mensen kunnen heel veel woorden gebruiken om met al die woorden weinig of niets te zeggen...

Maar zo kun je ook wel eens zomaar een paar zinnen lezen waar geweldig veel in staat...alsof het hele leven in een paar woorden wordt samengevat...dat laatste heb ik met dat stukje tekst uit het Marcus-evangelie dat we daarnet hoorden...Jezus verschijnt op het toneel en in een paar zinnen wordt zijn hele leven neergezet...

In die paar zinnen is het Kerstmis, Pasen en Pinksteren tegelijk:

Kerstmis omdat Jezus als zoon van God verschijnt om af te dalen in het water...dat wil zeggen: om af te dalen in het bedreigde bestaan waar wij, mensen, leven te midden van de dood...

En dan is het meteen daarna even Pasen omdat Jezus omhoog komt uit dat doodswater...als symbool van zijn opstanding uit de dood...

en meteen daarna is het dan opeens Pinksteren, want de hemel gaat open en de heilige Geest daalt als een duif op Jezus neer...

Kerstmis, Pasen en Pinksteren op één moment als donderslag bij heldere hemel...

En dwars daar doorheen klinken dan allemaal grondtonen het Oude maar o zo Actuele Testament...dat Jezus door het water gaat, doet natuurlijk denken aan de bevrijdende doortocht van het volk Israël door de Rietzee en aan de doortocht door de Jordaan bij het binnetrekken van het beloofde land...Jezus gaat als zoon van Israël dus de weg van zijn volk...ook door de woestijn gaat Hij de weg van zijn volk...geen veertig jaar maar veertig dagen...

En als de Geest van God neerdaalt op Jezus in het water, dan denk je toch automatisch aan de Geest van God die broedt op de donkere watervloed in Genesis 1 als begin van de goede schepping...en bij die duif denk je aan de duif die bij de ark van Noach komt melden dat er nieuw begin van leven mogelijk is...en je denkt aan Jona – zijn naam betekent duif – Jona die ook door het water moest gaan om zijn ware roeping te vinden...

Kortom, er beginnen in Thora en Profeten allerlei belletjes te rinkelen bij die paar zinnen die we van Marcus horen...er gaat een hele wereld open...

Maar er staat één zinnetje tussen die je bijna de adem beneemt...een zin waarbij je je afvraagt waarom er niets ontploft als je hem uitsprekt...deze zin: ‘En meteen wierp de **Geest Jezus** uit naar de woestijn en Hij werd in de woestijn veertig dagen beproefd door de **satan**.’...

Hier klinken de heilige Geest en Jezus en de satan in één adem...dat moet wel een gigantische spanning geven...hoogspanning...kortsluiting, zou je denken... en het is ook wel verwarrend, want wat is dat voor iets merkwaardigs: dat de Geest van God Jezus, de zoon van God, voor de voeten van de duivel werpt...de grote beduvelaar die lijkt op die slang die slissend in je oor fluistert dat je alles kunt maken wat je maar wilt, alsof je God zelf bent...

Kijk, iedere rechtgeaarde moeder en vader zal proberen een kind van eigen vlees en bloed te bewaren voor het ergste: 'Zul je goed oppassen, lieverd'... 'denk je erom dat je geen domme dingen doet'... 'kijk je goed uit bij het oversteken'... als ouder wil je niet dat je kind gevaar loopt of zich problemen op de hals haalt...

Maar God gooit zijn kind in de woestijn om daar vervolgens belaagd te worden door allerlei verleidelijke valstrikken... dat is een staaltje van opvoeden waarbij we toch wel even moeten slikken, neem ik aan...

Maar ja, aan de andere kant moet je bij opvoeden ook risico's nemen natuurlijk... opvoeden is loslaten... is je kind de kans geven zijn of haar eigen weg te kiezen... wetend dat dat allerlei gevaren kan opleveren...

Bovendien laat God zijn kind niet zomaar gaan... vóór de beproeving van het kwaad is er eerst de bevrijding van de doop... en vóór de vervalsing van de satan is er eerst de vervulling van de Geest...

Voor het losgooien is er eerst het bevestigen... die bevestiging die ieder mens zo broodnodig heeft: Jij bent mijn kind... Ik houd van je... jij bent voor Mij oneindig waardevol... dat moet je weten voordat je gaat en midden in het leven wordt geworpen... dat leven met al zijn verleidingen... dat leven waarin goed en kwaad om voorrang strijden... dat leven dat soms net een doolhof lijkt... ga nu maar... maar weet dat Ik achter je sta... weet dat je mijn liefde en vertrouwen hebt...

Geen mens wordt echt groot zonder liefdevolle bevestiging, wees eerlijk: Jezus niet, u niet, jij en ik niet... daarom is het goed te beseffen dat God door Jezus Christus ook óns die bevestiging geeft... ook al ben je van anderen misschien liefde tekort gekomen, in Gods ogen ben je oneindig waardevol en geliefd...

Die bevestiging – dat je een geliefd kind van God bent – is natuurlijk ook de basis van de bevestiging van ambtsdragers vanmorgen in deze dienst... zonder die basis betekent het niets... jullie zeggen zelf wel ja op een paar vragen, maar al lang daarvoor heeft God al ja tegen jullie gezegd...

Maar kind van God zijn betekent dus niet dat je geen gevaar loopt... dat er geen woestijn is... dat je niet in allerlei valkuilen kunt trappen... en juist dat weerbarstige leven deelt God met ons in Jezus... met huid en haar en hart en ziel... en daarom moet Hij in de woestijn van de eenzaamheid de confrontatie aangaan met het kwaad...

De grote beduvelaar die met satanisch genoegen probeert om woestijnzand in je ogen te strooien... om zo je visie te vervuilen en het visioen van Gods koninkrijk te verruilen voor fata morgana's vol eigenwaan...

Veel moderne gelovigen geloven niet meer in de duivel... ze moeten dan teveel denken aan dat middeleeuwse wezen met horentjes en bokkenpoten... en dat is inderdaad niet meer van deze tijd... het is ook niet de bedoeling dat we in de duivel gaan geloven, het is de bedoeling dat we het kwaad weerstaan... en niet in het mijneveld van haat en onverschilligheid terecht komen...

Ik weet niet of u en jij ook geloven in de goedheid van de mens, maar daar moet je ook mee oppassen... het is nota bene – bij wijze van spreken - nog maar een paar minuten geleden dat

men in christelijk Europa bezig was het hele joodse volk uit te moorden...en ook op dit moment zou je op veel krantenpagina's met onheilsberichten een duiveltje kunnen tekenen...

De duivel van mensvernietigende haat en verbittering en van angst en wantrouwen in Israël en Gaza...de duivel van de allesverwoestende hoogmoed en arrogantie in Rusland waar nu ook de Russische profeet Navalny de dupe van is geworden...de duivel die moedeloosheid en hopeloosheid zaait in de harten van mensen en volken...ja, je kunt in de goedheid van de mens geloven, maar wij zijn tegenstrijdige wezens en als de angst en het wantrouwen ons te pakken krijgen, berg je dan maar...

Nee, christelijk geloof is allesbehalve bedoeld om naïef te zijn...ook niet in ons welvarende Nederland...het bestaan is niet zonder confrontaties en valkuilen... niet zonder die hoogspanning van goed en kwaad...en dan kan het leven knap ingewikkeld worden...een doolhof waarvan je maar moeilijk de uitgang vindt...

En precies dat weerbarstige leven gaat Jezus niet uit de weg...Hij past ervoor om het rijkeluiszootje van God te spelen...en daarom is dat ene zinnetje vol dynamiet waarin de Geest en Jezus en de satan samen voorkomen...daarom is dat zinnetje ook vol van goede tijding...de goede tijding dat wij niet alleen staan in die hoogspanning...nee, de Enige, de God van Israël, is solidair met de mensen en met heel zijn wereld...

Daar staat de regenboog symbool voor die in Genesis 9 tot teken van Gods verbond met de wereld wordt gemaakt...die boog beeldt uit dat de hemel de aarde vasthoudt: het zal niet nog eens gebeuren dat de hele wereld één grote onderwereld wordt...daarom zei een theoloog ooit dat je op iets lekkers moet trakteren als je de regenboog ziet...om te vieren dat de wereld in Gods hand is...en dat de Enige er borg voor staat dat die wereld goede schepping wordt...

Vandaar dat Marcus vertelt dat Jezus na de beproeving in de woestijn opeens engelen om zich heen heeft en Hij bij de wilde dieren is...

Ik moet dan opeens denken aan dat visioen in Jesaja 11 over het messiaanse rijk waar wolf en schaap vrienden zijn geworden...en bokje en panter ook...waar een zuigeling ligt te kraaien van plezier bij het hol van een adder...en een peuter voor de gein een slang in de knoop legt...

Valkuilen zijn speelkuilen geworden...en valstrikken strikken in het haar van spelende kinderen...en mensen zijn als engelen die belangeloos het goede doen...

Ik weet wel: dat kan ook rijkelijk naïef klinken...maar toch: dat zinnetje 'Hij was bij de wilde dieren en de engelen dienden Hem'...dat kleine zinnetje stroomt over van hoop en van verzet tegen moedeloosheid en cynisme...

Dat bij Jezus de woestijn even tot koninkrijk van God is geworden, is geen vals naïeve droom, juist omdat Hij de woestijn met al zijn beproevingen niet heeft overgeslagen...nee, Jezus' leven is geen goedkoop sprookje met een happy end...Jezus' leven is een gekruisigd leven dat is opgewekt...

En dankzij zijn leven zijn wij in deze woestijn van een wereld Goddank op weg naar Pasen...Pasen dat het hart is van onze geloofsgemeenschap...

Jullie willen ambtsdrager worden in die geloofsgemeenschap...en dat is geweldig...en jullie zijn ambtsdrager gewéést in die geloofsgemeenschap, soms een hele lange tijd, ook heel fijn...en wat goed dat er nog steeds allerlei mensen in onze gemeente wat doen in een of andere taak...of een goed woord hebben om anderen te bemoedigen...of bidden voor onze gemeente die met vallen en opstaan iets van Gods liefde probeert te laten zien in die woestijn van een wereld waar ook zoveel eenzaamheid heerst...

Het is heel belangrijk en zinvol om samen als gemeente de bevrijdende naam van God hoog te houden...juist tegen alle weerbarstige feiten in...laten we daarom met hoop en vertrouwen naar Pasen toeleven en elkaar helpen het kwaad te weerstaan in de Geest van Jezus...Marcus tekende ons in een paar pennenstreken dat daar alle reden voor is. Amen.